GAZETA POŁUDNIOWO-PRUSKA.

Nro. 58.

w Sobotę dnia 19. Lipca Roku 1800.

z Paryża d. 2. Lipca.

Dziś rano o godzinie 3. przybył do Paryża konsul pierwszy. Konsyliarz narodowy Benezech wyiechał przeciw niemu aż do Fontainebleau. Obydway konsulowie, wszyscy ministrowie, konsyliarze narodowi i t. d. chcieli wyiechać w 25 powozach przeciw niemu do Villejuif, lecz Buonaparte stanął prędzey w Paryżu, niż go się spodziewano. Przysposobiaią tu na dzisieyszy wieczor wspaniałe illuminacye z przyczyny powrotu pierwszego konsula.

Dziennik armii rezerwowey. W Turynie dnia 26. Czerwca.

„Armia rezerwowa i Włoska składaią teraz tylko iednę armią, pod imieniem armii Włoskiey. General Massena obiął nad nią kommendę. General Berthyer przybył do Turynu dla uorganizowania rządu piemonckiego. General Suchet odebrał dnia 23. wszystkie twierdze pod Genuą. Cała artylerya została się tam, i powiększoną została nawet przez niektóre armaty. Anglicy potrafili tylko zabrać 10 armat na tamie. Garnizon austryacki wymaszerował dnia 24. rano. General Hohenzollern, kommendant bywszy Genui, postępował sobie tak, iak godność, szczerość i poczciwość postępować sobie każe. Sawona i Cewa znayduią się w ręku armii francuzkiey. Pierwszy konsul przybył tu dziś. Przeyrzał cytadelę i udał się natychmiast w dalszą podroż do Paryża. W cytadeli znaleziono niezmierne magazyny: w iednym z nich znayduie się więcey 8000 par prześcieradeł dla chorych. Cytadela turyńska iest przepyszna. Rachuią tu, że artylerya wszystkich fortec ustąpionych przez kapitulacyą wynosi więcey 2000 armat i więcey dwa miliony funtow prochu."

z Paryża d. 4. Lipca.

Oto są dalsze szczegóły o powrocie konsula Buonaparte do Paryża.

Buonaparte wyiechał dnia 25. Czerwca z Medyolanu. Jadł wieczerzą w Vercelli; gdzie go Kardynał Biskup odwiedził, którego Konsul z wielką przychylnością przyimował grzecznością. Ten szanowany Prałat kazał iuż był dawniey śpiewać Te Deum z powodu zwycięstw francuzkich w Włoszech. Z Turynu udał się Konsul do Lugdunu, gdzie Prefekt i wszyscy urzędnicy publiczni witali go. Także stan kupiecki wysłał do niego deputacyą, z którą miał rozmowę o wskrzeszeniu handlu. Odwiedził piękne mieysce Bellecour, i odprawił tam rewią z garnizonem. Dnia 30. przybył do Dijon; konsyliarz narodowy Brune, naczelnik drugiey armii rezerwowey i znacznieysi oficyerowie

ią

wie wyiechali przeciw niemu. Buonaparte odprawił tam z armią rewią, i okazał wielkie ukontentowanie z powodu iey zręcznych manewrow. Potym udał się w dalszą podroż do Paryża, gdzie w nocy dnia 2. przybył, a dopiero wieczorem tego dnia był spodziewany. Chcąc uniknąć skromnie wszystkich honorow, wydał postylionom pod czas podroży potrzebne w tey mierze rozkazy; ale to było nadaremną rzeczą, wszędzie zgadywano, iż on iedzie, i mimo swoią wolą, sam był świadkiem narodowey wdzięczności. W Montereau koło spadło z osi, i powoz iego wywrocił się. Lecz szczęściem zdarzenie to nie było niebezpiecznym. Buonaparte otrzymał tylko małą siność. Dnia 2. Lipca w południe odbierał w towarzystwie obydwoch konsulow wizyty ministrow, konsyliarzow narodowych, gen. i t. d. winszuiących mu zwycięstwa i szczęśliwego powrotu. Gdy ministrowie i rada narodowa wprowadzoną była do konsula Buonaparte, rzekł do nich: „Obywatele iesteśmy znowu w iednym zgromadzeniu. Uczyniliście WaćPanowie wiele po moim wyieździe? nie tak wiele iak WaćPan generale," była odpowiedź, którą razem więcey 20 osob wymowiło. Gdy Buonaparte generała Kellermana spostrzegł, rzekł do niego: „Syn WaćPana wsławił się bardzo; iest zdrowym w Genui" do oficyerow straży powiedział: „Gwardya okryła się sławą; walczyła przeciwko daleko licznieyszym woyskom i zwyciężyła ie." Wszyscy zagraniczni ministrowie procz tylko iednego byli także z wizytą u konsula Buonaparte. Konsul pierwszy nie dziękował nikomu za pochwały imieniem swoiem, lecz tylko imieniem konsulow Rzeczypospolitey. Buonaparte spodziewa się, iak sam oświadczył, bliskiego pokoiu.

Woyska austryackie i francuzkie, gdy pierwsze ciągnęły do Mantui, maszerowały z sobą przez 3. dni, oficyerowie i żołnierze obydwoch armiow iedli i pili razem z sobą. Austryacy szanowali szczegulniey gwardyą konsulowską. Korpus ten miał tylko 12 zabitych, 100 rannych a 2 tylko poddało się w niewolą. Gdy austryaccy oficyerowie zapytali się ich, iak mocni iesteście z waszemi wielkiemi czapkami? iest nas 4000 odpowiedział ieden z niewolnikow. Lecz ich było tylko 1000. Buonaparte chwalił męstwo Austryakow, 500 oficyerow ich poległo albo raniono.

Buonaparte ofiarował generałowi Melas turecki pałasz, który w Egypcie na Beiu Muradzie zdobył. Melas okazywał naywiększe uszanowanie dla niego i powiedział, iż po podpisanym pokoiu, którego sobie bardzo życzy, przybędzie może do Paryża, odwiedzić osobiście Buonaparta.

Nigdy nie widziano w Paryżu tak powszechney i piękney illuminacyi, iak w dniu przybycia pierwszego Konsula. Pogoda sprzyiała nader uroczystości. Cały Paryż wyszedł na ulice. Cichość, szczera radość świeciła na wszystkich twarzach, i nie zaszedł naymnieyszy nieporządek. Straż konsulowska powraca pocztą z Włoch, aby była przytomną uroczystości dnia 14. Lipca, pod czas ktorey reprezentować będzie armią włoską.

Buonaparte uorganizował tymczasowy rząd piemoncki tym sposobem, iak w Cysalpinii, co zdaie się okazywać, że Król sardyński nie tak prędko do swych powroci państw.

Pod czas illuminacyi onegdayszey na pałacu Trybunatu znaydował się napis: „Nie masz iuż Alpow" inny napis zawierał w sobie wyrazy: „Veni, vidi, vici. Niebytność Buonaparta w Paryżu trwała przez 58 dni; w tym przeciągu czasu przeprawił się przez góry Alpy, odzyskał większą część

Włoch, i nadgrodził ftratę dwoch kampaniow.

Dwor hiszpański odwołał swego pofła z Neapolu. Także Imperator roffyifki odwołał swego miniftra Hrabiego Muskin. Z niektóremi niemieckiemi Xiążętami chcącemi zawrzeć oddzielny pokoy rozpoczęto podobne negocyacye. Także powiadaią, że tymczasowe warunki pokoiu między Auftryą i Francyą są iuż podpisane.

Jeden z naszych dziennikow powiada, iż „Melas otoczony 15,000 trupow i ranionych; wyflał trębacza do Buonaparta z tymi wyrazami: Przebóg! każ WcPan poprzeftać tey rzezi, iuż zezwolę na wszyftko."

W całey Francyi pełno ieft Ateuszow, miawiał częftó pewien ftarzec, któremu pod czas rewolucyi ukradziono kielich z iego kaplicy. Jeden odwiedzaiąc go w dniach oftatnich rzekł: „teraz iefteś zapewne kontent moy przyiacielu, nie będziesz potępiał nikogo, kościoły są otwarte, cała wolność przywrocona ieft obrządkom religii, i czegoż więc chcesz więcey? Uwierzę temu, odpowiedział z weftchnieniem, ale dopiero w ten czas, iak mi oddany będzie kielich."

Bywszy Xiąże de Poix członek bywszego zgromadzenia konftytucyinego, wiedząc, iż miał bydź wykreślonym z lifty Emigrantow, przybył do Calais; lecz gdy doniefienie urzędowe o iego wykryśleniu nie było ieszcze nadeszło, przeto aresztowano go tymczasowie. Przełożony tego miafta donioft o tym Miniftrowi Policyi, dodaiąc, iż bywszy Xiąże de Poix wyfiadłszy na ląd Rzpltey, oddał urzędowi mieyscowemu wszyftkie ordery, krzyże i wftęgi, któremi iego przodkowie i on byli ozdobieni, i oświadczył, iż powrocił do Francyi dla tego, iż przekłada rząd republikancki nad wszyftkie inne rządy, i ponieważ życzy sobie żyć z tym ludem, który obrał sobie Buonaparta za naypierwszego swego urzędnika. Minifter Policyi maiąc to sobie doniefione, kazał uwolnić Xiążęcia de Poix.

Zapewniaią, iż pierwszy Konsul pisał własną ręką do Cesarza lift nader poruszaiący i zachęcaiący do pokoiu, także użył wszyftkich środkow, aby ten lift profto doszedł rąk iego. Obywatele włoscy zbiegli do Francyi powracaią do swey oyczyzny i wydali odezwę do narodu francuzkiego, z podziękowaniem za gościnność, i oświadczeniem swey wdzięczności.

z Włoch d. 22. Czerwca.

Papież zawinął dnia 17. do portu Pesaro, gdzie wielka liczba osob z rozmaitych okolic pańftwa kościelnego zgromadziła fię dla przywitania go. Kardynałowie, Doria, Ruffo i Lorenzana udali fię także do Rzymu.

Od brzegow Renu d. 9. Lipca.

Do okolic nadreńfkich lewego brzegu przyszedł rozkaz, aby fię wftrzymano z inftallacyą Profektow, zkąd czyniemy sobie ieszcze nadzieię pomyślnego dla Rzeszy pokoiu.

z Frankfurtu d. 24. Czerwca.

Pewna gazeta niemiecka zapewnia, iż Arcy-Xiąże Karol otrzymał kuryera z Wiednia z depeszami Cesarza, który go profi ufilnie, aby przyiął kommendę nad armią auftryacką i Rzeszy. Arcy Xiąże Karol odpowiedział swemu bratu, iż nie może przyiąć kommendy, tylko pod naftępuiącemi warunkami to ieft: iż sam obierze sobie generalny sztab armii, iż wolno mu będzie układać obroty woienne, i że rada nadworna nie będzie mięszać fię do planu iego.

Zdaie fię, iż minifter angielfki Wikham ufiłuie odwrocić niepomyślne fkutki, które sprowadzić mogą na miniftra Thugut klęfki armii

generała Kray. Upadek tego miniſtra poświęconego widokom dworu Londyńſkiego, mogłby sprowadzić odmianę ſyſtematu w polityce naszego gabinetu.

z Frankfurtu d. 5. Lipca.

Woyna i iey niebezpieczeńſtwa grożą znowu naszemu miaſtu. Dziś rano podſtąpiła francuzka kawalerya i piechota pod tuteysze miaſto, obsadziwszy wszyſtkie przyſtępy bram z tam tey ſtrony Menu. Korpus francuzki, który z Moguncyi do naszych okolic wymaszerował, liczy 6 do 7000 ludzi. Do okolic tuteyszych maszeruie ieszcze wiele francuzkich woyſk z Moguncyi; i udadzą ſię do Frankonii, ieżeli żadne nie naſtąpi zawieszenie broni. Podczas wczorayszey potyczki zabity zoſtał kapitan Szekeli, kommendant huzarow Szekelego. Baron Albini znaydował ſię przy regularnym woyſku moguncкim i milicyi, ktora ſię cofnąć muſiała.

z Inspruk d. 20. Czerwca.

Stosownie do donieſień urzędowych kolumny nieprzyiacielſkie, które przeprawiły ſię przez rzekę Lech i wkroczyły do Bawaryi, nie przeſtaią poſtępować daley w linii prawey. Woyſka auſtryackie przeznaczone do zacłonienia Tyrolu, rozłożyły ſię nad granicą bawarſką dla oparcia ſię nieprzyiacielowi, ieżeliby chciał przedzeć ſię do naszego kraiu.

Od brzegow Dunaiu d. 5. Lipca.

Francuzi wyproźniaią zupełnie zbroiownią w Monachium, z ktorey ieszcze przed ich przybyciem wiele iuż było wywiezione.

Także do kraiow Würtembergſkich maszeruią Francuzi z ſtrony Ulm, i obsadzili iuż wiele okolic w tym Xięſtwie. Na ſtany Würtembergſkie nałożono 15. milionow kontrybucyi, którą Moreau wybierać kazał. Xiąże Wurtembergſki znayduie ſię w Erlangen.

Od brzegow Menu d. 8. Lipca.

Dnia 4. uderzyli Francuzi na Moguńczykow pod Sündlingen. Potyczka trwała przez cały dzień z odmiennym szczęściem; nakoniec Francuzi odpartemi zoſtali. Dnia 5. zaczęła ſię znowu potyczka. Po południu odparli Francuzi Niemcow na prawym ſkrzydle, które ſię do Frankfurtu cofnęło, lecz tu odparli znowu Moguńczykowie nieprzyiaciela za rzekę Niddę. Z tym wszyſtkim Niemcy cofnęli ſię pod Hochst i Frankfurtem na lewy brzeg Menu. Dnia 6. ſtanęli Francuzi pod bramami Frankfurtu, a woyſka niemieckie cofnęły ſię do Seligenstadt.

z Monachium d. 3. Lipca.

Dnia 28. Czerwca deputowani wyiechali naprzeciw Francuzom, i powrocili z przyrzeczeniem iak naylepszym dla nas. O godzinie 2 przymaszerowało tu więcey 600 kawaleryi francuzkiey, za którą przemaszerowało przez nasze miaſto więcey 10,000 ludzi. Dnia 30. Czerwca generał Moreau przybył do Nymphemburg. Dnia 1. Lipca udał ſię do niego z przywitaniem Elektorſki kommiſſarz nadworny, do którego przyłączyła ſię także deputacya bawarſkich ſtanow. Słychać, iż Francuzi wkroczyli iuż także dnia 1. t. m. do Landshut. Francuzi i Mieszczanie odbywaią wspólną ſtraż w bramach. Począwszy od dnia 28. milczą dzwony w naszym mieście.

Podług donieſień z Augszburga głowna kwatera francuzka znaydowała ſię dnia 2. Lipca w Schrobenhausen. Ingol-

stadt ieſt otoczonym. Generał Lecourbe rozszerza ſię coraz bardziey w wyższey Bawaryi. Powiadaią, iż pod Braunau ſtoi auſtryacka rezerwowa armia ſkładaiąca ſię z 40 batalionow piechoty i 10,000 kawaleryi.

z Niemiec d. 8. Lipca.

Prędkie wkroczenie Francuzow do Monachium i wyższey Bawaryi, gdzie generała Kray od Braunau odciąć chcieli, pociągnęło za sobą ten ſkutek, iż cała armia auſtryacka znowu na lewy brzeg Dunaiu cofa ſię. Kray przenioſł swoią głowną kwaterę z Landshut do Passawy. Zdaie ſię, że Bawarya nie będzie długo teatrem woyny, ponieważ ta przenoſi ſię cała do rzeki Inn i do Auſtryi.

z Ratyzbony d. 2. Lipca.

Potwierdza ſię, iż Francuzi weszli do Monachium ſtolicy bawarſkiey. Zdaie ſię, iż chcą przenieść większą część ſił swoich do rzeki Inn i do okolic Braunau, kolumna nieprzyiacielſka, która wkroczyła do Monachium wzmocniwszy ſię 5000 ludzi pomaszerowała do Wasserburg.

Pan Eupen konsyliarz legacyi Duńſkiey powrocił z głowney kwatery generała Moreau z odpowiedzią, iak mowią, zaspokoiaiącą. Między wielu osobami opuszczaiącemi nasze miaſto wyiechali także poſłowie Moſkiewſki i Angielſki.

z Londynu d. 1. Lipca.

Dnia 27. Lord Holland dziwił ſię w izbie wyższey, iż traktatu poſiłkowego z Cesarzem i Elektorem bawarſkim nie podano ieszcze parlamentowi. Także zarzucał królewſkim miniſtrom złą kalkulacyą i niedoſtatek przezorności. Lord Grenville odpowiedział, iż traktaty nie przyszły ieszcze, i niechciał tłomaczyć ſię z zarzutow czynionych miniſtrom.

W izbie niższey Pan Scheridan zabrawszy głos rzekł: „Nieszczęśliwa wiadomość z Włoch potwierdziła ſię zupełnie. Wszyſtko ſię przez nią odmieniło. Pan Fox przepowiedział duchem prorockim niepodobieńſtwo pokonania francuzkiey Rzpltey mocą oręża, gdy miniſtrowie odrzucali propozycye Buonaparta. Przytoczyli oni byli sześć przyczyn do prowadzenia dalszey woyny. Teraz pytam ſię, czyli owe przyczyny utrzymały ſię. Miniſtrowie powiedzieli (1 „Należy wprzod doświadczyć lepiey charakteru Buonaparta i trwałości rządu, na ktorego czele ſtoi; (czego doſtatecznie doświadczyliśmy.) (2 Należy spodziewać ſię znaczney pomocy od Elektora bawarſkiego i innych Xiążąt Rzeszy, chociażby i moſkiewſkie poſiłki uſtały. 3) Z dworem Wiedeńſkim zawiera ſię traktat, na mocy którego Anglia bez Auſtryi a Auſtrya bez Anglii pokoiu podpisać nie może (tego traktatu nie okazali ieszcze miniſtrowie, zapewne ieszcze nie naſtąpił.) 4) Cesarz zawoiował całe Włochy. (Tego roczna kompania odmieniła zupełnie te głowną przyczynę.) Energia roialiſtow w Francyi potrafi przywrocić tron francuzki domowi burbońſkiemu. (Skutek okazał czczość nadziei tey zasadzaiącey ſię na woynie domowey.) (6 Armia francuzka ieſt zupełnie zniszczoną, i niepodobieńſtwem ieſt ſizycznym, aby Francya wyſtawić mogła takową potęgę, którąby choć naymnieyszey obiecywała ſkutek. — Wszyſtkie te przyczyny ſtały ſię niczym. Prywatna chęć Miniſtrow i ich pycha nie powinna iuż oddalać momentu pokoiu. Ważnieyszą ieſt rzeczą, poprzeſtać wylewu krwi i zagoić rany lamentuiącey ludzkości, niż puſtoszyć świat dla prywatnego uczucia. Parlament powinien naganić pychę Miniſtrow prowadzącą na rzeź tyſiące

naszych ziomkow i tyſiące naszych nieprzyiacioł. Nie przeciągnąłże Buonaparte przez swoie czyny na ſtronę swoią dobrey opinii wszyſtkich rozumnych ludzi? prawdą ieſt, iż Buonaparte ieſt uzurpatorem i dyktatorem, ale Francya potrzebuie teraz mocnego dyktatora."

„Prawdą ieſt, iż Buonaparte więcey ma władzy w ręku, niż ſię z francuzką wolnością zgadza, lecz aby ocalić Rzpltę, nie ma tey władzy nadto. Malowano go w Anglii iako podchlebcę, iako człowieka bez prawideł, bez moralności, bez religii, raz Muzułmanem, drugi raz Katolikiem. Powątpiewano nawet o iego talentach, ktore poſiada iako generał. Z tym wszyſtkiem dokazał teraz tego, czego po Hannibalo nikt ieszcze nie dokazał. . . . . Pan Scherydan żądał więc, aby zwołano wszyſtkich członkow izby niższey dla roztrząśnienia ważnego pytania względem woyny i pokoiu. Miniſter Pitt sprzeciwił ſię temu wnioſkowi, który w 124 kreſki przeciw 27 odrzuconym zoſtał."

z Londynu d. 4. Lipca.

Wczoray 12 okrętow moſkiewſkich rozwinęło żagle w Portsmouth, i popłynęły na morze baltyckie z resztą woyſk roſſyiſkich powracaiących do swego kraiu.

Przysposobienia do pewney wielkiey wyprawy trwaią ciągle. W wszyſtkich naszych portach woyſko wſiada na okręty. Mowią, iż iuż 15,000 krąży nad brzegami francuzkiemi pod rozkazami admirała St. Vicent dla wylądowania w Francyi i wsparcia Szuanow oraz Roialiſtow.

Rozmaite Wiadomości.

Sławny Latour d'Auvergne, który od początku rewolucyi w armiach francuzkich ſłużył, niechcąc nigdy przyiąć żadney rangi, i którego Buonaparte pierwszym grenadyerem armii mianował, znalazł śmierć pod czas pewney potyczki pod Donauwerth.

Słychać, donoszą z Konstantynopola, iż generał Kleber zawarł powtorną ugodę z Wielkim Wezyerem w Egypcie, na mocy ktorey opuści Egypt. Dodaią, iż iedna dywizya woyſk wypłynęła iuż z Alexandryi do Francyi, i że Anglia potwierdziła tę ugodę.

Buonaparte miał proponować do negocyacyow pokoiu miaſteczko Castiglione.

Generał Melas znayduie ſię teraz z swoią głowną kwaterą w Mantui.

Król hiszpańſki zakazał okrętom raguzańſkim zawiiać do swych portow z przyczyny korrespondencyi podeyrzaney utrzymywaney przez te okręty z Anglikami.

Citatio edictalis. Tuteysza Południowo-Pruſka Regencya, na żądanie Kryminalratha Neumana, iako kuratora sukceſſyi zmarłey dnia 17. Auguſta 1797 w Mieszkowie Jadwigi z Pucznik Gałeńſkiey, ktora nieważny teſtament po sobie zoſtawiła, wzywa niewiadomych sukceſſorow, i sukceſſorki zmarłey ninieyszém publicznym obwieszczeniem, aby w przeciągu 9. mieſięcy z swemi pretensyami na piśmie, albo uſtnie zgłoſili ſię, aby naypoźniey na terminie zawitym dnia 12. Grudnia t. r. przed deputowanym regencyinym aſſeſſorem Laue, na tuteyszey Regencyi osobiście, albo przez prawnych pełnomocnikow ſtawili ſię, dokumenta i papiery, na ktorych ſię ich pretensye zasadzaią, w oryginałach, albo w widymowanych kopiach na mieysce przynieśli, lub inne dowody swych wnioſkow dokładnie podali, a potem opisania sprawy oczekiwali, oraz prawnego rozdzielenia i wydania sukceſſyi spodziewali ſię. Ci zaś, ktorzy ani przed terminem, ani podczas

terminie nie zgłoszą się, niech się spodziewaią niezawodnie, iż prekludowanemi będą, i sukcessya melduiącym się sukcessorom, do wolnego rozrządzenia, wydana zostanie. Sukcessorowie bliżsi, albo rownie bliscy, melduiący się po prekluzyi, będą potem obowiązani, przyznać wszystkie czynności i rozrządzenia tych sukcessorow, ktorzy się przed terminem meldowali i legitymowali. Także niebędą mogli żądać od ostatnich, ani złożenia rachunkow ani nadgrody za brane użytki, lecz muszą kontentować się tylko tem, co się z sukcessyi reszty zostanie. Jeżeliby zaś nikt się niezgłosił, przeto sukcessya fisco, i wyznaczonym w testamencie sukcessorom, do rozprawienia się względem swoich praw między sobą zostawiona będzie. Ci, ktorzyby dla dalekiey odległości, choroby, wieku, albo innych prawnych przeszkod, osobiście na wyznaczonym terminie stawić się niemogli, mogą sobie obrać iednego mandataryusza, między tuteyszemi Justyc Kommissarzami, na ktorych im się proponuią, kryminalrath Küntzel, Beyer, i Urodz. Kurowski, i Justyc Kommissarze Guderyan, oraz Urodz. Jonemann, ale tego muszą wcześnie, przed terminem, prawną opatrzyć plenipotencyą i dostateczną informacyą. Dan na Regencyi naszey w Poznaniu dnia 20. Stycznia roku 1800.

Citatio edictalis. Przed Jego Krolewskiey Mości Regencyą Południowo - Pruską w Poznaniu, zapozywa się na instancyą Katarzyny z Hessow Baumertowey mąż teyże złośliwie zbiegły Ferdynand Baumert, mieszczanin i piekarz z Szwarzędza, aby w przeciągu 12 tygodni a naydaley na terminie ostatnim i zawitym dnia 14. Października r. b. o godzinie 9. od rana wyznaczonym, osobiście stawił się, na podaną od powodki skargę o rozwod, tudzież na zarzucone sobie złośliwe opuszczenie małżonki swoiey odpowiedział i dowody iego wspieraiące, iako też sprawę obiaśnić mogące okazał, a w przypadku mieszkania tego spodziewał się, iż podane od powodki okoliczności za rzetelne i przyznane uważane będą, tudzież, że związek małżonki pomiędzy nim a powodką zaocznie rozłączony i powodce konsens do weyścia z kim innym w śluby małżeńskie wydany zostanie. W Poznaniu dnia 19. Czerwca roku 1800.

Citatio edictalis. Tuteysza Południowo-Pruska Regencya JK. Mci, zapozywa ninieyszym Teressę Łapińską z domu, a zamężną Popławską rodziczkę z Białegostoku, ktora od męża swego Łukasza Popławskiego lokaia tu z Warszawy w roku 1795 poszła, edyktalnie, aby się w przeciągu 3 miesięcy, a naypoźniey na terminie sub praejudicio dnia 25. Augusti a. c. o godzinie 9. ranney przed deputowanym do tego JP. Regencyi konsyliarzem de Goldenberg w tuteyszey Regencyi osobiście stawiła, na skargę rozwodową przez męża iey zaniesioną odpowiedziała, a w przypadku nie zawarcia maiącey bydź zaproponowaney ugody dekretu sądowego, w niestawieniu się zaś oczekiwała, iż za złośliwą żonę męża swego opuszczaiącą poczytaną będzie, a zatym rozwod nastąpi, i kara rozwodowa in contumaciam wymierzona będzie, i mężowi iey powtorne ożenienie dozwolone bydź ma. Działo się w Warszawie dnia 4. Marca roku 1800.

Krolewska Południowo - Pruska Regencya.

Avertissement. Ponieważ przy założeniu szkoły Junkrow wakuiącego regimentu infanteryi Crousatza takie nastąpiło urządzenie, że młodzi szlacheccy synowie, i ci, ktorzy na potym chcą poświęcić się służbie woyskowey mogą bydź w niey umieszczeni, przeto uwiadomiam o tym ninieyszym. Przedmioty nauk są następuiące: Matematyka, rysunki, historya, geografia, nauka moralna, ortografia, kalligrafia, arytmetyka i ięzyk niemiecki. Rodzice życzący sobie, aby ich dzieci w wspomnionych naukach były edukowane, zechcą nadgłosić się do mnie, gdzie lepiey o tym będą zainformowani. Także nieuchylam się edukować młodzież w innych umieiętnościach, procz wyznaczonych dla Junkrow godzin, iako też wziąść do siebie na pensyą iednego lub parę uczniow. W Poznaniu dnia 11. Lipca roku 1800.

Steinbart, Kaznodzieia wspomnionego regimentu Crousatza.

Aukcya. Dnia 21. t. m. przed południem o godzinie 10. maią na ratuszu 16 do 20 kwater drzewa sosnowego na opał, ktore tuteyszemu obywatelowi Kordeckiemu aresztem obłożone iest, przez Pana Aschenborna sekretarza mieyskiego więcey daiącemu za gotową zaraz zapłatę w grubey monecie przez aukcyą sprzedane bydź. To drzewo na Karmelitańskiey łące stoi, maiącemu ochotę kupna exekutor Bauerschmidt to drzewo na żądanie okaże. W Poznaniu dnia 8. Lipca roku 1800.

Magistrat JK. Mci Pruss-Połud.

Do sprzedania. Dobra Kſiąż z przyległościami, w cyrkule Kościańſkim o mil 5 od Poznania, nad rzeką Wartą leżące, są na sprzedaż: ktoby ich sobie życzył nabyć, na gruncie, to ieſt: w mieście Kſiążu, powziąść może doſtateczną wiadomość, o dochodach ludności i rozległości onychże.

Liſt gończy. Zoſtaiący dotąd w uſługach Urodzonego Chełſtowſkiego we wſi Modła Xięża w amtcie ekonomicznym Konińſkim dzierzawcy, parobek nazwiſkiem Benedykt Dominiak poddał ſię w tym większe podeyźrzenie podpalenia iey, iż natychmiaſt po wybuchnieniu ognia ze wspomnionego folwarku Modła Xięża uciekł. Parobek ten ma lat 22 aż do 24, bliſko 5 calow wysoki, brunatney twarzy, ciemno - czarniawych włosow, oczy ma ſiwe, i w mowieniu głos mocny; uciekaiac miał na sobie białe płocienne spodnie i takąż koszulę, ciemno szarawą suknią i kamzelkę, ktorą ze sobą zabrał. Nakazuie ſię przeto wszyſtkim zwierzchnościom pod dozorem Kamery JK. Mci woienney i ekonomiczney zoſtaiącym; wszyſtkie zaś inne cywilne i woyſkowe władze rekwiruią ſię ninieyszym pismem, ażeby na wspomnionego parobka Dominiaka iak naypilnieyszą miały baczność, i tegoż w przypadku złapania natychmiaſt aresztowały i za powroceniem wyłożonych na to kosztow, podług przyłączyć ſię maiącey likwidacyi, do naybliższey zwierzchności sądowey, dla dalszego onego transportu do Kalisza odeſłały.

Drukował Deker i Kompania w Poznaniu.